

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.200 van 8 mei 2001
in de zaken A. 98.671/XII-2965.
A. 98.809/XII-2967.
A. 98.815/XII-2964.**

GEMEENTERAADSVERKIEZING VAN 8 OKTOBER 2000 TE OVERIJSE.

In zake : I. Jean-Pierre AUDAG,
wonende te OVERIJSE,
Bergiersstraat 92

belanghebbende partijen :

1. Dirk BRANKAER,
2. Jules PEETERS,
3. Leo VAN DEN WIJNGAERT,
die woonplaats kiezen bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

II. Hermes SANCTORUM-VANDEVOORDE,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. VERSTRAETEN,
kantoor houdende te HEIST-OP-DEN-BERG,
Dorp 72 A

belanghebbende partij :

Eric SCHAMP,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. SENELLE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Terhulpensesteenweg 110, bus 5.

III. 1. Dirk BRANKAER,
2. Jules PEETERS,
3. Leo VAN DEN WIJNGAERT,
die woonplaats kiezen bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

belanghebbende partijen :

1. Eric SCHAMP,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. SENELLE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Terhulpensesteenweg 110, bus 5

2. Jean-Pierre AUDAG,
die woonplaats kiest bij
advocaten E. GILLET en B. LAMBRECHT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brand Whitlocklaan 30n.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien de verzoekschriften die Jean-Pierre AUDAG op 26 en 27 december 2000 heeft ingediend om beroep in te stellen tegen het besluit genomen op 14 december 2000 door de bestendige deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT in zoverre het Dirk BRANKAER, Jules PEETERS en Leo VAN DEN WIJNGAERT van hun mandaat van gemeenteraadslid te Overijse vervallen verklaart waarbij verzoeker eensdeels vraagt de voormelde vervallenverklaringen te "bekrachtigen", kennis te nemen van bepaalde "feiten (waarover) de bestendige deputatie geen uitspraak (heeft) gegeven" en aan advocaat Walter BROOThAERS "een blaam op (te) leggen" (zaak I. - A. 98.671/XII-2965);

Gezien het verzoekschrift dat Hermes SANCTORUM-VANDEVoorDE op 28 december 2000 heeft ingediend om beroep in te stellen tegen het voormelde besluit van 14 december 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT in zoverre het hem van zijn mandaat van gemeenteraadslid te Overijse vervallen verklaart (zaak II. - A.98.809/XII-2967);

Gezien het verzoekschrift dat Dirk BRANKAER, Jules PEETERS en Leo VAN DEN WIJNGAERT op 28 december 2000 hebben ingediend om beroep in te stellen tegen het voormelde besluit van 14 december 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT in zoverre het hen van hun mandaat van gemeenteraadslid te Overijse vervallen verklaart (zaak III. - A. 98.815/XII-2964);

Gelet op de berichten voorgeschreven in artikel 5, tweede lid, van het koninklijk besluit van 15 juli 1956 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, in geval van beroep als bedoeld bij artikel 76bis van de gemeentekieswet;

Gezien het administratief dossier;

Gezien de memorie van antwoord die Dirk BRANKAER, Jules PEETERS en Leo VAN DEN WIJNGAERT als belanghebbende partijen hebben ingediend in zaak I.;

Gezien de memorie van antwoord die Eric SCHAMP als belanghebbende partij heeft ingediend in zaak II.;

Gezien de memories van antwoord die Eric SCHAMP en Jean-Pierre AUDAG als belanghebbende partijen hebben ingediend in zaak III.;

Gezien de verslagen in de drie zaken opgesteld door auditeur D. MAREEN;

Gelet op de beschikkingen van 23 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 maart 2001, op welke dag zaak III. werd uitgesteld naar 27 maart 2001 voor voortgezette behandeling;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van de beschikkingen tot vaststelling en van de verslagen;

Gehoord de verslagen van kamervoorzitter D. VERBIEST in de drie zaken;

Gehoord in zaak I., de opmerkingen van advocaat B. LAMBRECHT, die verschijnt voor de verzoeker en van advocaten D. LINDEMANS en W. BROOTHAERS, die verschijnen voor de belanghebbende partijen; in zaak II., de opmerkingen van advocaat J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor verzoeker en van advocaat M. SENELLE die verschijnt voor de belanghebbende partij; in zaak III., de opmerkingen van advocaten D. LINDEMANS en W. BROOTHAERS, die verschijnen voor verzoekers, van advocaat M. SENELLE, die verschijnt voor de eerste belanghebbende partij en van advocaat B. LAMBRECHT die verschijnt voor de tweede belanghebbende partij;

Gehoord, in de zaken I. en III., het eensluidend advies en in zaak II., het andersluidend advies van auditeur D. MAREEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat de gegevens van de zaken als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Bij de op 8 oktober 2000 te Overijse gehouden gemeenteraadsverkiezing worden Dirk BRANKAER, Jules PEETERS en Leo VAN DEN WIJNGAERT verkozen op de lijst OVZOOZ nr. 14. Hermes SANCTORUM wordt verkozen op de lijst AGALEV nr. 1.

1.2. Met een 16 november 2000 gedagtekend bezwaarschrift brengt Eric SCHAMP, lijstaanvoerder en verkozen kandidaat op de lijst B nr. 16. bij de bestendige deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT bezwaar in tegen de verkiezing te Overijse : hij

vraagt in hoofdorde de ongeldigverklaring ervan en in ondergeschikte orde de vervallenverklaring van Dirk BRANKAER, Jules PEETERS, Leo VAN DEN WIJNGAERT en Hermes SANCTORUM-VANDEVOORDE van hun mandaat van gemeenteraadslid.

1.3. Met een 17 november 2000 gedagtekend bezwaarschrift dient Jean-Pierre AUDAG, lijstaanvoerder en verkozen kandidaat van de lijst UNION nr. 15. bij de voormelde bestendige deputatie een bezwaarschrift in waarin hij verklaart een "klacht" te hebben "wat betreft de (persoonlijke) verkiezingsuitgaven van (...) Dirk BRANKAER, Jules PEETERS en Leo VAN DEN WIJNGAERT".

1.4. Met de bestreden beslissing doet de bestendige deputatie op 14 december 2000 uitspraak over de twee voornoemde bezwaarschriften. Daarbij wordt aangenomen dat het bezwaar van Jean-Pierre AUDAG "de vervallenverklaring van het mandaat van (...) Dirk BRANKAER, Jules PEETERS en Leo van DEN WIJNGAERT beoogt".

Met betrekking tot de procesvoering stelt de bestreden beslissing onder meer hetgeen volgt :

"Gelet op de aangetekend verzonden memorie van antwoord d.d. 29 november 2000 ingediend door meester Walter BROOThAERS namens de heren Dirk BRANKAER, Jules PEETERS en Leo VAN DEN WIJNGAERT, ontvangen op 1 december 2000;

Gelet op de brief d.d. 5 december 2000 met bijlage, van meester Walter BROOThAERS voor de heer Dirk BRANKAER, ontvangen op 7 december 2000;

Gelet op de memorie d.d. 7 december 2000 ingediend door meester Marc SENELLE, voor zijn cliënt, de heer Eric SCHAMP, ontvangen op 11 december 2000;

Gelet op de toelichtingsnota's met stukken door de heer AUDAG ter zitting van heden neergelegd;

Overwegende dat m.b.t. de laatste twee punten algemeen moet gesteld worden dat bijkomende stukken en memories die hetzij na het verstrijken van de termijn voor het indienen van een memorie, hetzij ter zitting worden neergelegd, enkel aanvaard kunnen worden voorzover zij er zich toe beperken gegevens aan te voeren die nuttig zijn voor het onderzoek van

de reeds in het bezwaarschrift geformuleerde middelen; dat waar deze bijkomende stukken of memories geen betrekking hebben op middelen die hun grondslag in het verzoekschrift vinden, zij uit de debatten moeten worden geweerd;

Overwegende dat waar het gaat om algemene en vage beschuldigingen, de stukken neergelegd tot staving van dergelijke beschuldigingen beschouwd moeten worden als nieuwe middelen, en zij dan ook uit de debatten moeten worden geweerd".

De bestendige deputatie verwerpt voorts de excepties van niet-ontvankelijkheid die Dirk BRANKAER, Jules PEETERS en Leo VAN DE WIJNGAERT tegen de twee bezwaarschriften hebben opgeworpen.

De bestreden beslissing luidt ten slotte als volgt :

"1. M.b.t. de vordering tot ongeldigverklaring van de verkiezingen.

Overwegende dat volgens de rechtspraak van de Raad van State het overschrijden van de toegelaten verkiezingsuitgaven een onregelmatigheid kan uitmaken die de ongeldigheid van de verkiezing op grond van artikel 74bis, § 1, van de Gemeentekieswet, met zich kan brengen; dat zou het geval zijn wanneer aangetoond wordt dat buitensporige kosten, gemaakt door een lijst of een kandidaat de verdeling van de zetels onder de verschillende lijsten zou hebben kunnen beïnvloed; dat de door de bezwaarindiener opgeworpen argumenten gebaseerd op de overtreding van de artikelen 3, § 1 en 2, van de voormelde wet van 7 juli 1994 en artikel 23, § 2, van de Gemeentekieswet, geenszins van dien aard zijn;

2. M.b.t. de gevorderde vervallenverklaringen.

Overwegende dat uit nazicht van de aangiften van de verkiezingsuitgaven blijkt dat noch de lijst, noch de heren Dirk BRANKAER, Jules PEETERS en LEO VAN DEN WIJNGAERT een aangifte van herkomst van geldmiddelen hebben ingediend, dat dit verplicht is op grond van artikel 23, § 2 van de Gemeentekieswet;

Overwegende dat de betrokkenen ter verantwoording hiervoor aanvoeren dat zij gebruik hebben gemaakt van de formulieren die daartoe door de minister van Binnenlandse Zaken ter beschikking werden gesteld, dat indien er ondanks het gebruik van deze formulieren zij toch een administratieve onregelmatigheid zouden hebben begaan, dit enkel te wijten is aan de formulieren zelf en dat er dan reden is om acht te slaan op hun goede trouw;

Overwegende dat een verwijzing naar de formulieren van het ministerie van Binnenlandse Zaken niet afdoende is om zich van zijn verantwoordelijkheid te ontdoen; dat wordt vastgesteld dat andere partijen de verplichting tot aangifte van de herkomst van de geldmiddelen wel hebben nageleefd; dat het argument dat de formulieren laattijdig ter beschikking werden gesteld en/of voor misleiding gezorgd hebben, dan ook niet kan worden aanvaard;

Overwegende dat wat de ingeroepen goede trouw betreft volgens rechtspraak van de Raad van State een kandidaat zich niet kan beroepen op zijn onwetendheid of op zijn verkeerde inschatting van wetsbepalingen; dat eenieder geacht wordt de wet te kennen; dat daarenboven een kandidaat zich moet herinneren dat hij er zich als kandidaat in zijn akte van bewilliging toe verbonden heeft de wetsbepalingen inzake de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven na te leven; dat dit ook de bepalingen m.b.t. het aangeven van de herkomst van de geldmiddelen impliceert;

Overwegende dat, nog steeds volgens de Raad van State, de in artikel 74bis, § 2, van de Gemeentekieswet, bedoelde sanctie van vervallenverklaring geen strafrechtelijke sanctie is; dat dan ook niet moet worden nagegaan of de betrokkene al dan niet opzettelijk, of wegens schuldig verzuim, of uit onwetendheid de bepalingen van artikel 3 of 7 van de wet van 7 juli 1994 en/of artikel 23, § 2, van de Gemeentekieswet heeft overtreden;

Overwegende dat, ook indien aanvaard zou kunnen worden dat de kandidaten hun aangifte alsnog corrigeren door aan te geven welke de herkomst is van de geldmiddelen die zij hebben aangewend voor hun verkiezingsuitgaven, de bestendige deputatie moet vaststellen dat zij, zelfs tot op de dag van de hoorzitting, niet in het bezit werd gesteld van een aanvullende of gecorrigeerde verklaring; dat in die omstandigheden de vraag naar het al dan niet aanvaarden van een correctie zelfs niet hoeft onderzocht te worden;

Overwegende dat het niet aangeven van de herkomst van de geldmiddelen dan ook noodzakelijkerwijze het uitspreken van de vervallenverklaring van het mandaat inhoudt;

Overwegende dat een onderzoek naar de overige elementen van het bezwaarschrift strekkende tot vervallenverklaring van de kandidaten in kwestie hierdoor overbodig wordt;

Overwegende dat voor de aangiftestaat van de heer Hermes SANCTORUM, wordt vastgesteld dat betrokkene 52.629,- BEF heeft aangegeven, daar waar het maximaal toegelaten bedrag per kandidaat 50.000,- BEF bedroeg; dat volgens vaste rechtspraak van de Raad van State het hierbij niet terzake doet dat het hem mogelijk zou zijn geweest het overschreden persoonlijk bedrag

'door te schuiven naar de rekening van de lijstuitgaven';

Overwegende dat bovendien uit de stukken van het dossier blijkt dat daar waar betrokkene 52.629,- BEF verkiezingskosten aangeeft, hij in zijn verklaring van herkomst van geldmiddelen voor de verschillende rubrieken 0,- BEF aangeeft;

Overwegende dat, ook indien aanvaard zou kunnen worden dat een kandidaat zijn aangifte van de verkiezingsuitgaven en de verklaring betreffende de herkomst van de geldmiddelen alsnog kan corrigeren, de bestendige deputatie moet vaststellen dat zij, zelfs tot op de dag van de hoorzitting, niet in het bezit werd gesteld van een aanvullende of gecorrigeerde aangifte en/of verklaring; dat in die omstandigheden de vraag naar het al dan niet aanvaarden van een correctie zelfs niet hoeft onderzocht te worden;

Overwegende dat de door de heer Hermes SANCTORUM ingediende aangifte en verklaring dan ook als onregelmatig moeten worden beschouwd; dat betrokkene dan ook van zijn mandaat vervallen dient te worden verklaard;

(...)

BESLUIT :

Artikel 1 : Het bezwaar van de heer Eric SCHAMP, voorzover dit betrekking heeft op de ongeldigverklaring van de gemeenteraadsverkiezing te Overijse, wordt verworpen.

Artikel 2 : De heren Dirk BRANKAER, Jules PEETERS, Leo VAN DEN WIJNGAERT en Hermes SANCTORUM worden van hun mandaat van gemeenteraadslid te Overijse vervallen verklaard.

Artikel 3 : De gemeenteraadsverkiezing te Overijse, zoals omschreven in het bovenvermeld proces-verbaal wordt geldig verklaard, rekening houdend met de hierboven vermelde overwegingen.

(...);

2. Over de samenvoeging.

Overwegende dat de drie beroepen gericht zijn tegen dezelfde beslissing en betrekking hebben op dezelfde gemeenteraadsverkiezing; dat het bijgevolg passend is ze wegens samenhang samen te voegen;

3. Over het beroep van Jean-Pierre AUDAG (zaak I., nr. A. 98.671).

3.1. Overwegende dat de belanghebbende partijen BRANKAER, PEETERS en VAN DEN WIJNGAERT in hun memorie van antwoord in een exceptie inroepen dat het beroep bij de Raad van State niet ontvankelijk is aangezien het oorspronkelijke bezwaar van verzoeker bij de bestendige deputatie niet ontvankelijk was; dat zij nader betogen dat in dat bezwaar niet op voldoende duidelijke wijze wordt aangetoond welke rechtsregel of welk rechtsbeginsel is geschonden en op welke wijze; dat zij in een tweede exceptie stellen dat het beroep, in zoverre het ertoe strekt om aan advocaat BROOTHAERS een blaam te doen opleggen al evenzeer niet ontvankelijk is aangezien de Raad van State niet vermag een dergelijke sanctie uit te spreken;

3.2.1. Overwegende dat in de bestreden beslissing geen afzonderlijk onderzoek is gewijd aan de ontvankelijkheid van verzoekers bezwaarschrift; dat in het beschikkend gedeelte alleen het bezwaar van Eric SCHAMP wordt verworpen, en dan enkel gedeeltelijk en betreffende de grond; dat hieruit blijkt dat de bestendige deputatie het bezwaar van verzoeker als ontvankelijk heeft beschouwd;

3.2.2. Overwegende dat verzoeker zijn aanvullende nota met stukken, die door de bestreden beslissing -op overigens niet erg duidelijke wijze- uit het debat lijken te worden geweerd, blijkens de bestreden beslissing pas ter zitting van 14 december 2000 aan de bestendige deputatie heeft overgelegd; dat die nota en stukken dienvolgens in geen geval als een ontvankelijk aanvullend bezwaarschrift kunnen worden aangemerkt aangezien zij na verloop van de in artikel 74, § 1, tweede lid, van de gemeentekieswet bepaalde termijn van

veertig dagen waarbinnen bezwaar kan worden ingebracht -en dus niet tijdig- zijn ingediend;

3.2.3. Overwegende dat aldus verzoekers oorspronkelijke bezwaarschrift bij de bestendige deputatie het enige stuk is dat moet worden onderzocht teneinde vast te stellen of hij daarmee op ontvankelijke wijze het in artikel 74 van de gemeentekieswet bedoelde bezwaar kon indienen; dat dit bezwaarschrift als volgt luidt :

"Ik ondergetekende, AUDAG Jean-Pierre, namens de lijst UNION, wens een klacht indienen, krachtens art. 74 van de wet paragraaf 2, wat betreft de persoonlijke gemeenteraad verkiezingsuitgaven van drie kandidaten van de lijst Overijse 2002.

Op basis van de marktprijzen, de verspreiding tarieven van de Post, en de verschillende folders, en advertenties gekregen tussen de 1 september 2000 en de 8 oktober 2000 schat ik de uitgaven van de volgende verkozen kandidaten aan :

Dirk Brankaer : 180.300 zonder brieven, postzegels...

Leo Van den Wijngaert : 182.300 zonder brieven, postzegels...

Jules Peeters : 156.000 zonder brieven, postzegels...

Alle nodige stukken : folders, postattesten ..., kunnen U overhandigd zijn op aanvraag";

dat verzoeker in dit bezwaarschrift naar één wetsartikel verwijst -zonder daarbij de wet zelf te vermelden- en dat hij voorts de uitgaven van de belanghebbende partijen "schat" op bepaalde bedragen; dat op die wijze verzoeker in zijn bezwaarschrift, aangenomen dan nog dat hij daarmee de vervallenverklaring van mandaten beoogt, eensdeels, niet nauwkeurig aangeeft welke overtreding op de regeling der verkiezingsuitgaven hij de belanghebbende partijen juist aanwrijft en, anderdeels, nalaat de door hem geschatte bedragen ook maar op enige wijze te onderbouwen met concrete berekeningen; dat een aldus in rechte en in feite onduidelijk bezwaarschrift, dat verweer en beoordeling zo niet onmogelijk maakt, dan

toch ten zeerste bemoeilijkt en zeker onnodig verzwaart, niet ontvankelijk is; dat aldus de bestendige deputatie het bezwaar niet ontvankelijk had moeten verklaren; dat bijgevolg ook het beroep bij de Raad van State niet ontvankelijk is in zoverre het strekt tot de vervallenverklaring van de mandaten van de belanghebbende partijen; dat immers wie een niet ontvankelijk bezwaar heeft ingediend bij de bestendige deputatie, geen ontvankelijk beroep bij de Raad van State kan indienen; dat voorts, in zoverre het voorliggende beroep ertoe strekt een blaam aan een advocaat te doen opleggen, het eveneens niet ontvankelijk is; dat immers het opleggen van tuchtsancties aan advocaten niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort; dat de excepties van de belanghebbende partijen gegrond zijn; dat het beroep in zijn geheel niet ontvankelijk is;

4. Over het beroep van Hermes SANCTORUM-VANDEVOORDE (zaak II., nr. A. 98.809).

4.1.1. Overwegende dat Eric SCHAMP in zijn oorspronkelijke bezwaarschrift bij de bestendige deputatie verzoeker schending aanwrijft van de artikelen "3, § 2, en 23, § 2, van (de) wet van 7 juli 1994"; dat Eric SCHAMP in een memorie die blijkens de bestreden beslissing door de bestendige deputatie is ontvangen op 11 december 2000, nader betoogt dat de "schending van artikel 3, § 2, van de wet op de verkiezingsuitgaven" gelegen is in het feit dat verzoeker volgens zijn aangifte van verkiezingsuitgaven een bedrag heeft uitgegeven van 52.629 frank, 0 frank ten laste legt van de lijst en in zijn aangifte van de herkomst van de geldmiddelen, in elke toepasselijke rubriek 0 frank heeft ingevuld, zodat geenszins duidelijk is waar hij de financiële middelen heeft gehaald om zijn campagne te financieren;

4.1.2. Overwegende dat de bestendige deputatie in de bestreden beslissing vaststelt dat verzoeker 52.629 frank heeft aangegeven "daar waar het maximaal toegelaten bedrag per kandidaat 50.000 frank bedroeg", dat hij in zijn verklaring van herkomst van geldmiddelen 0 frank aangeeft, dat zij "tot op de dag van de hoorzitting, niet in het bezit werd gesteld van een aanvullende of gecorrigeerde aangifte en/of verklaring" en daaruit besluit dat verzoekers aangifte en verklaring "dan ook als onregelmatig moeten worden beschouwd" en "betrokkene dan ook van zijn mandaat vervallen dient te worden verklaard"; dat de bestendige deputatie daarbij niet uitdrukkelijk vermeldt bij toepassing van welke wetsartikelen zij tot die beslissing komt; dat kan worden verondersteld dat zij vooreerst artikel 3, § 2, van de wet van 7 juli 1994 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van de provincieraden, de gemeenteraden en de districtsraden en voor de rechtstreekse verkiezing van de raden voor maatschappelijk welzijn geschonden heeft bevonden in zoverre zij aannam dat verzoeker het bedrag van 50.000 frank had overschreden dat uit dit wetsartikel voor de gemeenteraadsverkiezing in een gemeente als Overijse voortvloeit als het maximumbedrag aan uitgaven en financiële verbintenissen voor de verkiezingspropaganda van een individueel kandidaat; dat de bestendige deputatie blijkbaar ook artikel 23, § 2, eerste lid, van de gemeentekieswet geschonden heeft geacht, nu zij het verzoeker kwalijk neemt dat hij de herkomst van zijn geldmiddelen niet heeft verduidelijkt; dat zij, gelet op de door haar uitgesproken vervallen-verklaring, alleszins artikel 74bis, § 2, van de gemeentekieswet heeft toegepast luidens welke bepaling een verkozen kandidaat door de bestendige deputatie van zijn mandaat vervallen kan worden verklaard, indien hij de bepalingen van onder meer het voormelde artikel 3,

§ 2, van de wet van 7 juli 1994 of het voornoemde artikel 23, § 2, van de gemeentekieswet niet naleeft;

4.1.3.1. Overwegende dat Eric SCHAMP in een exceptie opwerpt dat de door verzoeker ingeroepen middelen niet ontvankelijk zijn aangezien ze niet voor de bestendige deputatie werden opgeworpen nu verzoeker daarvoor niet is verschenen en geen "middelen" heeft aangebracht; dat verzoeker daartegenover stelt dat hij voor de zitting van 14 december 2000 pas is uitgenodigd met een op 12 december 2000 verstuurd brief, die hij slechts op de dag van de zitting en bijgevolg te laat heeft ontvangen om nog aanwezig te kunnen zijn;

Overwegende dat in de voormelde exceptie de middelen tot nietigverklaring worden verward met het verweer; dat verzoeker voor de bestendige deputatie geen vordering aanbracht, ondersteund door middelen, maar zich in de procespositie van belanghebbende partij bevond; dat hem aldus het recht niet kan worden ontzegd om zich tegen de voor hem negatieve beslissing van de bestendige deputatie met alle dienstige middelen te verweren; dat de exceptie niet wordt aangenomen;

4.1.3.2. Overwegende dat verzoeker aanvoert dat met het oorspronkelijke bezwaar Eric SCHAMP niet op ontvankelijke wijze de vervallenverklaring van verzoekers mandaat kon vorderen, nu het gegrond bevinden ervan enkel tot gevolg kan hebben dat de eerste opvolgster van dezelfde lijst als verzoeker, als gemeenteraadslid zou zetelen en deze opvolgster geen bezwaar aantekende; dat deze stelling niet kan worden bijgetreden; dat immers een verkozen kandidaat het bedoelde bezwaar kan indienen, omdat hij er belang bij heeft dat de gemeenteraad op een wettige wijze wordt samengesteld;

4.1.3.3. Overwegende dat verzoeker toegeeft dat hij op zijn aangifte van zijn verkiezingsuitgaven als kandidaat een bedrag van 52.629 frank heeft aangegeven terwijl het maximaal toegelaten bedrag per kandidaat slechts 50.000 frank bedroeg en dat hij op zijn verklaring van de herkomst van de geldmiddelen in alle toepasselijke rubrieken 0 frank heeft vermeld; dat hij zulks echter wijt aan een vergissing, aangezien de aangegeven uitgaven een folder betroffen die duidelijk voor de gehele lijst was bedoeld en bijgevolg als uitgaven van de lijst hadden dienen te worden aangegeven en dat indien dat bedrag bij de lijstuitgaven wordt gevoegd, deze uitgaven 119.761 frank worden, hetgeen nog ruim onder het toegelaten maximumbedrag van 601.520 frank ligt; dat verzoeker daaruit afleidt dat deze "louter materiële vergissing" niet moet leiden tot de vervallenverklaring;

4.1.3.4. Overwegende dat Eric SCHAMP in zijn memorie van antwoord verwijst naar rechtspraak van de Raad van State, meer bepaald het arrest nr. 52.971 van 18 april 1995 inzake de gemeenteraadsverkiezing te Temse, om daaruit af te leiden dat zelfs een kleine overschrijding van het aan de kandidaten persoonlijk toegestane maximumbedrag aan verkiezingsuitgaven voldoende is om van het mandaat te worden vervallen verklaard en dat de goede trouw van verzoeker niet ter zake dienend is;

4.1.3.5. Overwegende dat krachtens artikel 74bis van de gemeentekieswet de bestendige deputatie en de Raad van State een verkozen kandidaat van zijn mandaat vervallen kunnen verklaren, onder meer indien hij artikel 3, § 2, van de voormelde wet van 7 juli 1994 niet naleeft en een lijstaanvoerder, onder meer indien hij artikel 23, § 2, van de gemeentekieswet niet naleeft;

Overwegende dat het voornoemde artikel 3, § 2, bepaalt dat "het totaal van de uitgaven en de financiële verbintenissen voor de verkiezingspropaganda van individuele kandidaten (...) niet meer (mag) bedragen dan per schijf tot 50 000 op de kiezerslijst ingeschreven kiezers : 3 frank per ingeschreven kiezer met een minimum van 50.000 frank per kandidaat(...)"; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker, wat de persoonlijke uitgaven betreft, voor "folder(s) opmaak- en drukkosten" een bedrag aangeeft van 52.629 fr. terwijl te Overijse het maximum toegelaten bedrag 50.000 frank bedraagt, zoals met toepassing van artikel 5 van de wet van 7 juli 1994 medegedeeld door de Minister van Binnenlandse Zaken (B.S., 25 augustus 2000, 29113); dat verzoeker, wat de herkomst van die geldmiddelen aangaat, in elke rubriek 0 frank aangeeft en als lijstuitgaven 67.132 frank;

Overwegende dat volgens alle leden van verzoekers lijst, zoals blijkt uit hun voor de Raad van State neergelegde verklaringen, het voormelde door verzoeker aangegeven bedrag van 52.629 frank een folder betrof die dienstig was als verkiezingspropaganda voor de gehele lijst en niet voor verzoeker als kandidaat alleen; dat zulks inderdaad uit die folder kan worden afgeleid; dat immers, zoals verzoeker stelt, in die folder uitspraken van de partij worden uiteengezet, een aantal partijstandpunten worden uitgelegd en meerdere kandidaten worden voorgesteld; dat voorts uit neergelegde stukken blijkt dat de factuur voor die folder van drukkerij HERNALSTEEN gesteld is op naam van "AGALEV OVERIJSE p/a mevr. Claudine De Vroey" en voor 52.629 frank betaald is door een afname van de spaarrekening van AGALEV-Overijse; dat ten slotte verzoekers lijst volgens de voormelde ministeriële onderrichting 601.520 frank mocht uitgeven en slechts 67.132 frank verkiezingsuitgaven heeft aangegeven;

Overwegende, wat de aangifte van 52.629 frank betreft, dat verzoeker door een bedrag aan te geven dat het hem opgelegde maximumbedrag overschreed, formeel in strijd lijkt te zijn gekomen met de bepaling van het voormelde artikel 3, § 2; dat te dezen echter een dergelijke handelwijze in tegenstelling tot hetgeen in de bestreden beslissing wordt aangenomen, niet moet leiden tot de vervallenverklaring van zijn mandaat als gemeenteraadslid; dat immers uit hetgeen voorafgaat duidelijk blijkt dat verzoeker als kandidaat geen persoonlijke verkiezingspropaganda heeft gevoerd en zijn aangifte als kandidaat ten gevolge van slordigheid op een manifeste vergissing berust; dat die vermeende persoonlijke uitgaven bij de andere uitgaven van de lijst hadden dienen te worden gevoegd; dat in dat geval de lijst nog lang niet aan haar maximumbedrag komt; dat aldus verzoekers aangifte niet moet leiden tot de door Eric SCHAMP gevraagde vervallenverklaring;

Overwegende, wat de verklaring van herkomst van de geldmiddelen en de toepassing van artikel 23, § 2, eerste lid, van de gemeentekieswet betreft, dat, zoals hoger is gebleken, verzoeker geen uitgaven als kandidaat heeft willen en moeten aangeven; dat in dit licht de verklaring van de herkomst van geldmiddelen van 0 frank niet als verkeerd kan worden aangemerkt;

Overwegende dat aldus moet worden vastgesteld dat de vervallenverklaring van verzoekers mandaat door de bestendige deputatie, gesteund op overtredingen van artikel 3, § 2, van de wet van 7 juli 1994 en artikel 23, § 2, eerste lid, van de gemeentekieswet, niet terecht is gebeurd en verzoeker in zijn mandaat moet worden bevestigd;

4.2. Overwegende dat Eric SCHAMP in zijn oorspronkelijk bezwaarschrift bij de bestendige deputatie

niet enkel had gevraagd om verzoeker, en met hem Dirk BRANKAER, Jules PEETERS en Leo VAN DEN WIJNGAERT van hun mandaat vervallen te verklaren maar eveneens, in hoofddorde, de gemeenteraadsverkiezing te Overijse ongeldig te verklaren; dat de bestendige deputatie in de bestreden beslissing echter dit onderdeel van het bezwaar van Eric SCHAMP afwees omdat de aangevoerde onregelmatigheden betreffende de verkiezingsuitgaven de zetelverdeling niet zouden hebben kunnen beïnvloeden; dat Eric SCHAMP zelf geen beroep bij de Raad van State heeft ingediend tegen die beslissing, hoewel hem als oorspronkelijk bezwaarindiener bij toepassing van artikel 76, eerste lid, van de gemeentekieswet kennis is gegeven van de bestreden beslissing van de bestendige deputatie en hij aldus krachtens artikel 76bis van de gemeentekieswet de hoedanigheid had om dergelijk beroep in te stellen; dat hij weliswaar in zijn memorie van antwoord in de onderhavige zaak, die ten gevolge van het beroep van verzoeker voor de Raad van State is gebracht en waarvan de middelen zich enkel richten tegen de vervallenverklaring, vraagt "in hoofddorde, de gemeenteraadsverkiezingen te Overijse van 8 oktober 2000 ongeldig te verklaren"; dat echter op die vraag niet kan worden ingegaan; dat verzoeker immers heeft verzuimd het hem ter beschikking staande beroep van artikel 76bis in te stellen tegen de beslissing van de bestendige deputatie, in zoverre deze zijn vraag tot ongeldigverklaring van de gemeenteraadsverkiezing afwees en aldus geacht moet worden er op dat punt te hebben in berust; dat hij dienvolgens deze ongeldigverklaring niet meer voor de Raad van State kan vorderen in een memorie zonder deze te hebben gevraagd in een afzonderlijk beroepschrift;

5. Over het beroep van Dirk BRANKAER, Jules PEETERS en Leo VAN DEN WIJNGAERT (ZAAK III., nr. A. 98.815).

5.1. Procedurevoorgaanden.

5.1.1. Overwegende dat Eric SCHAMP in het oorspronkelijke bezwaarschrift bij de bestendige deputatie wat verzoekers betreft, aanvoert hetgeen volgt :

"1° Een eerste bezwaar is gericht tegen de lijst 2002 en haar aanvoerder de heer Brankaer Dirk wegens inbreuk op de wet van 7 juli 1994, met name :

- 1° artikel 3 § 1 : niet eerbiediging van de maximale lijstuitgaven. De lijstaanvoerder minimaliseert de marktprijs van de gedane uitgaven. Verder ontbreekt er o.a. de belangrijke uitgave veroorzaakt door een folder (Infoblad Verkiezingen) 12 pagina's verspreid in alle huizen van de Gemeente Overijse met naamtekening Arckens, Hertstraat, 34 te Overijse met een marktwaarde van een 300.000 frank en die te beschouwen is als een rechtstreekse uitgave, minstens een belangrijke gifte aan de lijst 2002 en haar aanvoerder;
- 2° artikel 23 § 2 :
 - 1. Het niet aangeven van de herkomst der geldmiddelen, zowel van de lijst als van al haar kandidaten.
 - 2. Het niet registreren van de identiteit van de natuurlijke personen die giften van 5.000 fr en meer hebben gedaan.

2° Een tweede, derde en vierde bezwaar richt zich ook tegen de hiernagenoemde gekozenen van die lijst 2002.

Met name :

1. De heer Brankaer, Dirk Guido Maria, geboren op 23 augustus 1954, wonende te Overijse, Eeuwfeestplein, 9 wegens inbreuk op de wet van 7 juli 1994, met name :
 - 1° artikel 3 § 2 : overschrijding van het per kandidaat toegelaten bedrag aan verkiezingsuitgaven, o.a. onderschatting, niet aangifte van en overdracht van eigen uitgaven naar de lijst die zelf reeds het toegelaten bedrag der toegelaten verkiezingsuitgaven heeft overschreden; zie bezwaar hierboven onder 1° tegen de lijst en haar aanvoerder.
 - 2° artikel 23 § 2 :
 - 1. Niet aangeven van de herkomst der geldmiddelen;
 - 2. Het niet registreren van de identiteit van de natuurlijke personen die giften van 5000 fr en meer hebben gedaan.
2. De heer Peeters Jules Désiré Louis, geboren op 11 augustus 1945, wonende te Overijse, Terhulpensesteenweg, 107 wegens zelfde inbreuken op art. 3 § 2

en 23, § 2 van de wet van 7 juli 1994; zie hierboven klacht 2.

3. De heer Van den Wijngaert Leo Julien, geboren op 19 december 1955, wonende te Overijse, Leuvensestraat, 23 wegens zelfde inbreuken op de artikels 3 § 2 en 23 § 2 van de wet van 7 juli 1994; zie hierboven klacht 2.

(...)

Ondergetekende verzoekt U overeenkomstig artikel 74bis al de hierboven bezwaarden vervallen te verklaren van hun mandaat.

De ondergetekende verzoekt om in verband met zijn bezwaren door de Bestendige Deputatie te worden gehoord.

Om al deze redenen behage het de Bestendige Deputatie :

1° ten eerste en in hoofddeorde : de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober 2000 ongeldig te verklaren;

2° ten tweede en in ondergeschikte orde : de genoemden Brankaer Dirk, Peeters Jules, Van den Wijngaert Leo en Sanctorum-Vandevoorde Hermes van hun mandaat vervallen te verklaren;

3° ten derde : aan onderhavig bezwaarschrift dezelfde gevolgen te verlenen als aan een strafrechtelijke klacht. (art. 29 1ste lid Wetboek van Strafvordering)";

5.1.2. Overwegende dat na de memorie van 29 november 2000 die verzoekers indienden bij de bestendige deputatie Eric SCHAMP zelf nog een "memorie" aan de deputatie zond waarin het koninklijk besluit van 17 september 1987 betreffende de procedure voor de bestendige deputatie in de gevallen waarin deze een rechtsprekende taak vervult niet voorziet; dat betreffende dat stuk de bestendige deputatie op niet nader gespecificeerde wijze onder meer stelt dat dit uit de debatten moet worden geweerd in zoverre het geen betrekking heeft op middelen die hun grondslag in het bezwaarschrift vinden; dat moet worden vastgesteld dat verzoekers zich op het in zeer algemene termen gestelde bezwaarschrift begrijpelijkerwijze ook op vrij algemene wijze hebben verweerd; dat echter de "memorie" van Eric SCHAMP vooreerst, in vergelijking met zijn bezwaarschrift, nieuwe uitgavenposten van verzoekers te berde brengt; dat voorts in die "memorie" voor het eerst

op gedetailleerde cijfermatige wijze de verkiezings-uitgaven van verzoekers worden ontleed;

5.1.3. Overwegende dat de bestendige deputatie in de bestreden beslissing de excepties verwerpt die verzoekers opwierpen betreffende zowel de gevraagde ongeldigverklaring als de gevraagde vervallenverklaringen; dat de bestendige deputatie voorts de vordering tot ongeldigverklaring verwerpt maar de gevorderde vervallenverklaringen uitspreekt; dat die laatstgenoemde sanctie slechts op één motief is gesteund, namelijk de vaststelling dat niet blijkt dat de lijst of verzoekers "een aangifte van herkomst van geldmiddelen hebben ingediend" terwijl "dit verplicht is op grond van artikel 23, § 2, van de gemeentekieswet", hetgeen "noodzakelijkerwijze het uitspreken van de vervallenverklaring van het mandaat inhoudt"; dat daarbij verzoekers verweer niet werd aanvaard, waarin zij betoogden dat zij de formulieren hadden gebruikt zoals zij door de Minister van Binnenlandse zaken ter beschikking waren gesteld en zij te goeder trouw waren; dat de bestendige deputatie voorts een onderzoek naar de overige elementen van het bezwaarschrift strekkende tot de vervallenverklaring als overbodig aanmerkte;

5.2. Het voorwerp van het geding.

Overwegende, wat het voorwerp van het geding betreft, dat reeds hierboven onder nr. 4.2. door de Raad van State is vastgesteld dat Eric SCHAMP, door bij de Raad van State geen beroep aan te tekenen tegen de voorliggende beslissing van de bestendige deputatie, die zijn verzoek tot ongeldigverklaring afwees, niet meer bij machte is om voor de Raad van State om die ongeldigverklaring te verzoeken; dat de beslissing van de bestendige deputatie om de gemeenteraadsverkiezing niet ongeldig te verklaren, bijgevolg voor de Raad van State

ook wat de voorliggende zaak betreft, niet meer in het geding is; dat het voorwerp van het geding dienvolgens is beperkt tot hetgeen door verzoekers bij de Raad van State in hun beroep is betrokken, namelijk de uitgesproken vervallenverklaring van hun mandaten als gemeenteraadslid;

Overwegende dat Jean-Pierre AUDAG in zijn memorie van antwoord verwijst naar zijn hoger beroep dat hierboven is behandeld in de zaak I., nr. A. 98.671, om vast te stellen dat ten gevolge van het beroep van de Raad van State kennis zal moeten nemen van alle bezwaren die hij in zijn oorspronkelijk bezwaarschrift had aangebracht, ook die waarover de bestendige deputatie zich niet heeft uitgesproken; dat die stelling niet kan worden bijgetreden, aangezien de Raad van State hierboven de initiële niet-ontvankelijkheid van dat bezwaarschrift heeft vastgesteld; dat de Raad van State, bij de beoordeling van de uitgesproken vervallenverklaring van verzoekers mandaten, wel degelijk door Jean-Pierre AUDAG bedoelde bezwaren buiten beschouwing kan laten;

5.3. Eerste middel.

Overwegende dat verzoekers betreffende de vervallenverklaring in een eerste middel aanvoeren dat de beslissing van de bestendige deputatie artikel 74bis, §1, van de gemeentekieswet heeft geschonden, doordat de bestreden beslissing aan het ontbreken van een verklaring van de herkomst van de geldmiddelen de sanctie van de vervallenverklaring verbindt terwijl dat artikel slechts in een mogelijkheid en niet in een verplichting tot vervallenverklaring voorziet; dat zij voorts nader betogen dat alle verzoekers in het door hen gebruikte model van aangifte een overzicht hebben gevoegd van datgene waaraan de geldmiddelen zijn

uitgegeven, maar dat die aangiften uiteraard niet zijn gebeurd op de daartoe bestemde formulieren aangezien deze pas op 1 november 2000 in het Belgisch Staatsblad zijn bekendgemaakt als bijlagen 8 en 9 bij het ministerieel besluit van 25 oktober 2000 tot wijziging en tot aanvulling van het ministerieel besluit van 24 augustus 2000 tot vaststelling van de modellen van de te gebruiken formulieren en verslagen in het kader van de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van de provincieraden, de gemeenteraden en de districtsraden en voor de rechtstreekse verkiezing van de raden voor maatschappelijk welzijn, en de aangiften van verzoekers toen reeds waren opgesteld, dat er door de bekendmaking op 1 november 2000, gelet op de termijn van dertig dagen na de datum van de verkiezing, gesteld in artikel 23, § 2, van de gemeentekieswet voor de aangiften op de daartoe bestemde formulieren, na die bekendmaking daartoe slechts enkele dagen meer restten zodat het regelgevend optreden hier onzorgvuldig is gebeurd; dat zij voorts erop wijzen dat de laatstgenoemde bijkomende formulieren in strijd met de bepaling van artikel 23, § 2, vijfde lid van de gemeentekieswet, hun nooit ter beschikking zijn gesteld door de Minister van Binnenlandse Zaken en dat nog wel Eric SCHAMP als toenmalig burgemeester "aan de voorzitter van de lijst" bij brief van 11 september 2000 de modellen van aangifte toezond die zij hebben gebruikt; dat zij concluderen dat die precieze omstandigheden mee moeten worden betrokken bij het bepalen van de sanctie van de vervallenverklaring op grond van de wet van 7 juli 1994;

5.4. Excepties.

5.4.1. Overwegende dat Eric SCHAMP in zijn memorie van antwoord betoogt dat de aangifte betreffende de herkomst van de geldmiddelen van de door de lijst gedane

verkiezingsuitgaven "zoals op 27 december 2000 opgemaakt door de heer BRANKAER" vals is en vraagt om toepassing van artikel 51 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Overwegende dat er geen noodzaak voorhanden is om in te gaan op het voormelde verzoek, al is het maar omdat hierna zal blijken dat de bedoelde aangifte van de herkomst van de geldmiddelen die is opgesteld na de bestreden beslissing, door verzoekers en hun lijst, niet dienstig kan worden betrokken in het debat voor de Raad van State om een vervallenverklaring te ondersteunen;

5.4. Overwegende dat Eric SCHAMP in zijn memorie van antwoord voorts betoogt dat de middelen die verzoekers inroepen voor de Raad van State niet ontvankelijk zijn aangezien ze niet voor de bestendige deputatie werden opgeworpen;

Overwegende dat onder nr. 4.1.3.1. reeds is uiteengezet om welke redenen een dergelijke exceptie te dezen niet kan worden aangenomen;

5.5. Verweer op het eerste middel.

5.5.1. Overwegende dat Eric SCHAMP in zijn memorie van antwoord tegen het middel inbrengt dat verzoekers daags voordat zij beroep instelden bij de Raad van State, namelijk op 27 december 2000, nog aangifte deden van de herkomst van de geldmiddelen van de verkiezingsuitgaven van hun lijst en van de kandidaten ervan, dat zulks de beweerde goede trouw van de verzoekers tegenspreekt, dat ook de Raad van State moet vaststellen dat de kandidaten en de lijstaanvoerder geen aangifte deden van de herkomst van de geldmiddelen en

dat er geen registratie geweest is van de identiteit van de natuurlijke personen die giften van 5000 frank en meer hebben gedaan, dat de laattijdigheid van de bekendmaking en de misleidende aard van de ter beschikking gestelde formulieren gelet op hetgeen de andere kandidaten van andere lijsten hebben gedaan de handelwijze van verzoekers niet kan verantwoorden;

5.5.2. Overwegende dat Jean-Pierre AUDAG in zijn memorie van antwoord geen verweer aanbrengt betreffende verzoekers eerste middel; dat hij ter terechtzitting daaromtrent wel betoogt dat verzoekers door de bestendige deputatie terecht van hun mandaat zijn vervallen verklaard, wegens de miskenning van de verplichting tot aangifte van de herkomst der geldmiddelen dit rechtstreeks krachtens artikel 23, § 2, gelezen samen met artikel 74bis, § 2, van de gemeentekieswet en de toepassing van die artikelen niet afhankelijk is van het voormelde ministerieel besluit van 25 oktober 2000;

5.6. Bespreking van het eerste middel.

Overwegende dat verzoekers bij hun middel nader betogen en ook niet blijkt te worden betwist dat zij op 7 november 2000 ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel aangiftes van uitgaven voor verkiezingspropaganda hebben neergelegd, gebruik makend van de modellen die met het voormelde ministerieel besluit van 24 augustus 2000 in het Belgisch Staatsblad van 29 augustus 2000 zijn bekendgemaakt en die door Eric SCHAMP als burgemeester aan hen zijn medegedeeld, dat daarin geen model voorkomt dat de aangifte van de herkomst van geldmiddelen toelaat, behalve de bijlage die politieke partijen betreft doch hun plaatselijke lijst OVZ00Z niet onder de in die modellen bedoelde "politieke partijen" viel, dat pas met het voormelde

ministerieel besluit van 25 oktober 2000, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 1 november 2000, in artikel 2 het begrip "politieke partij" opnieuw werd omschreven en wel in een dergelijke zin dat lokale lijsten zoals die van verzoekers daaronder dienden te worden begrepen en tevens als bijlagen 8 en 9 bijkomende modellen van aangifte werden ingevoerd die de herkomst betreffen van de geldmiddelen van kandidaten en lijsten, dat minstens tot op 18 december 2000 de website van het ministerie van Binnenlandse Zaken nog steeds geen melding maakte van de bijkomende formulieren; dat verzoekers nog stellen dat wegens een hospitalisatie van hun lijstaanvoerder zij niet langer konden wachten dan tot 26 oktober 2000 om hun aangiftes in te vullen;

Overwegende dat artikel 23, § 2, van de gemeentekieswet voorschrijft wat volgt :

"In hun verklaring van bewilliging verbinden de kandidaten zich ertoe de wetsbepalingen inzake beperking en controle van de verkiezingsuitgaven na te leven en deze uitgaven aan te geven. Zij verbinden er zich bovendien toe de herkomst van de geldmiddelen aan te geven en daarbij de identiteit van de natuurlijke personen die giften van 5.000 frank en meer hebben gedaan, te registreren.

De lijstaanvoerder moet bovendien binnen dertig dagen na de datum van de verkiezingen de uitgaven voor de verkiezingspropaganda van de lijst aangeven.

Hij verbindt er zich tevens toe de herkomst van de geldmiddelen aan te geven en daarbij de identiteit van de natuurlijke personen die giften van 5.000 frank en meer hebben gedaan, te registreren.

De hoofdgetuige van de lijst of de daartoe door de lijst gemandateerde persoon verzamelt de aangiften van de verkiezingsuitgaven van elke kandidaat en van de lijst en dient ze in binnen dertig dagen na de datum van de verkiezingen bij de griffie van de rechtbank van eerste aanleg binnen wiens rechtsgebied de gemeente gelegen is.

De verklaring van bewilliging en de aangifte worden gesteld op daartoe bestemde formulieren en worden door de aanvragers ondertekend.

Die formulieren worden door de Minister van Binnenlandse Zaken ter beschikking gesteld en in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

De aangiften worden vanaf de eenendertigste dag na de datum van de verkiezingen ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg gedurende vijftien dagen ter inzage gelegd van alle kiesgerechtigden van de betrokken kieskring, op vertoon van hun oproepingsbrief voor de verkiezingen";

Overwegende dat naar eis van de aangehaalde bepalingen de verplichting tot aangifte moet worden vervuld op de daarvoor bestemde formulieren die de Minister van Binnenlandse Zaken ter beschikking stelt en die in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt; dat bij gebreke aan zodanige, deugdelijk ter beschikking gestelde en bekendgemaakte formulieren, de wettelijke verplichting geen uitwerking kan hebben;

Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken de modellen van de te gebruiken formulieren vaststelt bij het voormelde besluit van 24 augustus 2000; dat luidens de aanhef de formulieren "onverwijld naar hun bestemmingen moeten worden gezonden"; dat zij aan alle voorzitters van de hoofdbureaus worden toegestuurd, voor overhandiging aan de indieners van de voordrachten van kandidaten; dat de modellen ook op de website van het departement worden geplaatst; dat het besluit bekendgemaakt wordt in het Belgisch Staatsblad van 29 augustus 2000;

Overwegende dat, blijkens het antwoord van de Minister van Binnenlandse Zaken op een vraag in de Kamer van volksvertegenwoordigers, zijn administratie er op 5 oktober 2000 op gewezen is dat de modellen in verband met de herkomst van de geldmiddelen voor de verkiezingsuitgaven ontbreken bij het ministerieel besluit van 24 augustus 2000; dat dit kennelijk het gevolg is van een vergetelheid; dat de te gebruiken modellen op 25 oktober 2000 worden vastgesteld; dat nog alleen de voorzitters van de rechtbanken van eerste aanleg ervan in kennis worden gesteld, per faxbericht

van 17 oktober 2000, zonder bijkomende instructie voor een eventuele verdere verspreiding evenals "de voornaamste politieke partijen", waartoe kennelijk niet de lijst "OV2002" van verzoekers behoort, per fax van 18 oktober 2000; dat deze modellen niet op de website worden toegevoegd; dat zij op 1 november 2000 in het Belgisch Staatsblad verschijnen;

Overwegende dat de wet de kandidaten tot dertig dagen na de datum van de verkiezingen de tijd geeft om de aangiften te verrichten; dat zij de kandidaten aldus een aangiftetermijn waarborgt van dertig dagen na 8 oktober 2000; dat, aangezien het de Minister van Binnenlandse Zaken niet toekomt die termijn in te korten, hij ertoe verplicht is de modellen van de vereiste aangifteformulieren tijdig, vóór de aanvang van de dertig dagen, ter beschikking te stellen en bekend te maken; dat zulks manifest niet is gebeurd; dat de formulieren integendeel pas helemaal tegen het einde van die dertig dagen zijn vastgesteld, ter beschikking gesteld en bekendgemaakt;

Overwegende bovendien dat de bijkomende formulieren niet op dezelfde wijze als, en in veel beperktere mate dan de oorspronkelijke formulieren ter beschikking zijn gesteld; dat aldus de verzoekers er zich terecht over beklagen onder meer dat terwijl de minister de modellen ter raadpleging aanbiedt op de website van zijn departement, hij achterwege heeft gelaten de website aan het ministerieel besluit van 25 oktober 2000 aan te passen en op die manier misleidende informatie verschaft; dat door die wijze van handelen het zorgvuldigheidsbeginsel en de verplichting om niet zonder deugdelijke reden afbreuk te doen aan rechtmatige verwachtingen geschonden worden; dat overigens het aanzienlijk beperktere ter beschikking stellen, in zoverre de bijkomende formulieren alleen

maar aan welbepaalde partijen uitdrukkelijk per fax zijn meegedeeld en aan andere niet, ook op gespannen voet staat met het grondwettelijk gewaarborgde gelijkheidsbeginsel;

Overwegende dat de verplichting tot aangifte, binnen dertig dagen na de datum van de verkiezingen, van de herkomst van de geldmiddelen voor de verkiezingsuitgaven van zowel de lijsten als de individuele kandidaten slechts kan en moet worden nagekomen mits de daarvoor bestemde formulieren behoorlijk ter beschikking zijn gesteld en bekendgemaakt; dat uit wat voorafgaat volgt dat dit niet het geval is geweest; dat, indien door die omstandigheid het door artikel 23, § 2, laatste lid, van de gemeentekieswet aan de kiesgerechtigden gegeven inzagerecht van de aangiften, wat de herkomst van de geldmiddelen betreft, in het gedrang is gekomen, zulks dan wezenlijk op de handelwijze van de overheid en niet op die van verzoekers terug te brengen valt; dat de bestreden beslissing dan ook niet op goede grond, louter steunende op het verzuim van aangifte van herkomst van geldmiddelen als overtreding van artikel 23, § 2, van de gemeentekieswet en zonder rekening te houden met de in rechte ondeugdelijke wijze waarop de wettelijk voorgeschreven modellen bekendgemaakt en ter beschikking waren gesteld, de sanctie van de vervallenverklaring mocht uitspreken; dat het middel van verzoekers gegrond is en de bestreden beslissing dienvolgens moet worden teniet gedaan; dat dienvolgens op de suggestie van de verzoekers, betreffende het voormelde artikel 23, § 2, in de interpretatie eraan gegeven door de bestreden beslissing, een prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof, niet moet worden ingegaan nu is gebleken dat het antwoord op die vraag niet noodzakelijk is om uitspraak te doen;

6. Conclusie betreffende de gevraagde vervallenverklaringen.

Overwegende dat Eric SCHAMP in zijn memorie van antwoord enkel repliek geeft op de twee middelen zoals deze zijn aangebracht door verzoekers; dat hij daarbij noch bij het eerste middel, dat hierboven gegrond is bevonden, noch bij het tweede middel, waarin verzoekers de onwettigheid aanvoerden van het meer-vernoemde ministerieel besluit van 25 oktober 2000, zijn grieven uit zijn bezwaarschrift herneemt; dat aldus de Raad van State te dezen in graad van beroep geen uitspraak meer kan doen over dat oorspronkelijke bezwaarschrift inzoverre de daarin verwoorde grieven niet de aangifte van de herkomst van de geldmiddelen betreffen, maar de vermeende overschrijding der maximumbedragen van de uitgaven voor de verkiezingspropaganda; dat evenmin de "memorie" die Eric SCHAMP bij de bestendige deputatie heeft neergelegd in het debat voor de Raad van State dient te worden besproken; dat immers uit hetgeen hierboven onder nr. 5.1.2. is vastgesteld, volgt dat deze memorie reeds voor de bestendige deputatie op niet-ontvankelijke wijze het bezwaarschrift aanvulde; dat bijgevolg niet verder moet worden onderzocht of andere bezwaren tot vervallenverklaring kunnen leiden dan het bezwaar dat in de bestreden beslissing, zoals gezien niet terecht, werd aanvaard; dat aldus het tenietdoen van de beslissing van de bestendige deputatie waarbij verzoekers worden vervallen verklaard van hun mandaat van gemeenteraadslid er te dezen toe leidt dat zij in die mandaten dienen te worden bevestigd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken nrs. A. 98.671, A. 98.809 en A. 98.815 worden gevoegd.

Artikel 2.

Het beroep van Jean-Pierre AUDAG (A. 98.671) wordt verworpen.

Artikel 3.

De beroepen van Hermes SANCTORUM-VANDEVOORDE (A. 98.809) en van Dirk BRANKAER, Jules PEETERS en Leo VAN DEN WIJNGAERT (A. 98.815) worden ontvankelijk en gegrond verklaard.

Artikel 4.

Vernietigd wordt het besluit van 14 december 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT in zoverre het Hermes SANCTORUM-VANDEVOORDE, Dirk BRANKAER, Jules PEETERS en Leo VAN DEN WIJNGAERT van hun mandaat van gemeenteraadslid vervallen verklaart.

Artikel 5.

Hermes SANCTORUM-VANDEVOORDE, Dirk BRANKAER, Jules PEETERS en Leo VAN DEN WIJNGAERT worden bevestigd in hun mandaat van gemeenteraadslid zoals vastgesteld door het hoofdstembureau van Overijse in het proces-verbaal van 8 oktober 2000.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op acht mei 2001, door de XIe kamer,
die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.